

Beköszöntő

Itt a várakozás ideje, Krisztus születésének ünnepére készül a világ. Nyílnak a csokoládéval telt adventi naptárak, bizalommal tölt el mindenkit a gazdasági növekedés híre, a hallható, érezhető és tapintható optimizmus. Az egészségügyre is áterjedt a pozitív hangulat, az advent meghozta a következő 4 évre vonatkozó béremelés komoly kormányzati ígéretét: a szektor szakdolgozói 72%-os béremelésre számíthatnak. A sajtóban megjelent szempontrendszer még nem egyértelmű, várjuk a szakpolitikai pontosításokat, ugyanakkor kijelenthetjük: ezzel megindulhat végre a bérek felzárkózása. A korábbi sztrájk tárgyalásokon ugyanis célként tűzte ki az ágazat vezetése az érdekképviseltekkel karöltve: elmozdulni az átlagbérekben a nemzetgazdasági szektorok közötti 8–10. hely környékéről a visegrádiak között elvárható 4. helyig. Nagy csend van az orvosok bérezéséről – mind kormányzati, mind érdekképviselési oldalról – de szinte érezhető: itt is készül valami. A beszállítók karácsonya már nem lesz fekete, fellélegezhetnek: a kórházak adósságának konszolidációjára is jut 55 milliárd forint. A keretek tehát adottak a stabil gazdálkodáshoz és a munkaerő megtartásához, jó ezt látnunk, és így nekifordulni 2019-nek.

A nagy keretek optimizmusát némileg árnyalja a mindennapok iszabirkózása. A gazdasági-műszaki területek kimaradása a korábbi béremelésekből. Az a bér-munkaügyes csapat viszi végig évek óta az ágazati béremeléseket, amelyik döntés és forrás híján nem részesült abból. A konszolidációs lépésekből a legtöbb adósságot felhalmozók profitálnak leginkább, a fegyelmezetten, az erőforrásokat (köztük leginkább a munkaerőt) jól felhasználók – és kihasználók – számára ez negatív előjelű tükröt tart: érdemes-e erőfeszítéseket tenni vagy inkább adaptáljon a vezető laissez-faire attitűdöt, amellyel kevesebb konfliktust kell belül felvállalnia. Reméljük az 55 milliárd forint elosztására nem csak az adósság mértéke szerint kerül sor, ha mégis, akkor megint ez utóbbi magatartásminta kerül előtérbe az intézményi menedzsmentek háza táján. Az évenkénti tűzoltás helyett sokkal inkább az év elején, a hosszútávú fenntarthatóság szellemében kitűzött célok teljesítése szerint kellene történnie a többlet forrás juttatásnak.

A szakellátásban halálos szorításban ölekezett össze a közfinanszírozott és a magánfinanszírozott forma, a kötőerőt egyebek között a paraszolvencia képezi. Sokan sürgetik a kötőerők csökkentését, az ölekezés megszüntetését, ezek a hangok még a kormányfő egészségügyi ingerküszöbét is átlépték. Készült egy a szakmai közvéleménnyel ki nem beszélt salátatörvény előterjesztés, amely a kiszivárgott információk szerint ennyit tartalmaz: „A közfinanszírozott egészségügyi szolgáltató közfinanszírozással lekötött kapacitásai terhére nem nyújthat nem közfinanszírozott ellátást. Ezen követelmény megszegése esetén az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló törvény szerinti egészségügyi bírság kiszabásának van helye a jogszabálysértést elkövető jogi és természetes személyekkel szemben. A szabad kapacitás meglétét és mértékét, vita esetén, a közfinanszírozott egészségügyi szolgáltató köteles bizonyítani.”

Ennyi és nem több szerepel az előterjesztésben. Reméljük, hogy lesz még mögötte más is, mert jelen helyzetben ez egyelőre túlságosan általánosnak tűnik. Ez a mondat legfeljebb arra lesz jó, hogy a kórházba beeső külföldi fizetős betegtől ne lehessen pénzt kérni, viszont nem kezeli az olyan helyzeteket, amelyekben az összefonódás mélysége és anomáliái egészen más természetűek. Például amikor a közfinanszírozott munkahelyet arra használja a szakorvos, hogy beteget szerezzen a magánrendelésére, a betegfogadási lista hosszának akár mesterséges duzzasztásával, rontva a hozzáférhetőséget. Vagy amikor csak a beutalási lehetőség kihasználására marad a szakorvos a közfinanszírozásban. Odáig jutottunk, hogy a bérharc sajátos formájaként a szülész-nőgyógyászok gyakorlatilag kartellbe szerveződtek, és nem hajlandók közfinanszírozott szakrendelésen tevékenykedni. Magánrendelésük piacát nem veszélyeztetik az „ingyenes” szakrendelőkben végzett munkával. A magánrendelésükön KATÁzva, egy délután megkeresik egyheti közfinanszírozásban elérhető jövedelmüket, amely már így is átlag feletti. A közfinanszírozott így próbáljon versenyezni a piacon... Az anomáliák sorát lehetne összeállítani, tovább elemezni, amelyek egyébként hozzájárulnak az orvos-beteg találkozások számának további emeléséhez, és a teljes ellátórendszer költséghatékonyágának folyamatos csökkenéséhez.

A mindennapok küzdelmeiben a Tisztelt Olvasóink mindig számíthatnak az IME és csapatának szakértelmére, legközelebb a kontrolling és a vezetői eszköztár újdonságait felvonultató XVIII. Kontrolling Konferenciánkon, amelyen előadói díjunkt átadásával zárjuk le a Semmelweis Ignác emlékének szentelt 2018-as esztendőt. Áldott Karácsonyt, prosperitást hozó Újesztendőt kívánunk minden Kedves Olvasónknak!

*Dr. Pásztélyi Zsolt
felelős szerkesztő*